

RZEGOTKA (1) sb f

e, o oraz a *prawdopodobnie jasne* (tak w rzegotać oraz -ka).

[sg N rzegotka.] ◇ pl N rzegotki. ◇ [G rzegotek.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. Rodzaj drewnianego instrumentu z rączką zwieńczoną (najczęściej) kulą, zawierającą drobny materiał (piasek, ziarna), wydający dźwięk przy potrząsaniu, grzechotka:

Szereg: »rzegotki, ([i]) klekotki«; Sistrum – Rzegotki, klekotki vnas. *Calep* 985a; [[w *Wielki Piątek*] Nic nie słychać/ okrom niewdzięcznego głosu rzegotek y klekotek *WujPos* 1575 480 (*Linde*)].

2. [Nierządnicza, prostytutka: curva, rzegothka multum loquens, Swyecotka *ReuchlinBartBydg* i8.]

Synonimy: 1. klekotka; 2. cudzołożnica, fryjerka, gamratka, kurwa, małpa, mercha, nałożnica, przyłożnica, sprosnica, wszetecznicza.

Cf GRZECHOTKA